

ницитѣ на цѣлата българска екзархия. (Протоколъ, цит. год., стр. 154). — Въ писмо отъ 13. IV. Чинтуловъ, който вече въ нѣколко писма наредъ подканя Сливенската община да му изпрати условената заплата, пише, че билъ излъганъ въ прѣдположението, че забавения отговоръ отъ Сливенъ се дължи на желанието на общината да уреди часъ по скоро изпращането на сумата. По въпроса за комисията пише наново „излиза наковѣцъ (наяве), че многословутата комисія, която толкова много смути духоветѣ на съборътъ ни, дѣйствително е имала за цѣль спогаждавіето съ патриаршіята, разумява са съ нѣкои отстъпки отъ страна на българитѣ, по тая причина прѣзъ тая недѣля занятието на съборатъ бѣшъ, за да състави единъ протестъ, поводъ, прошеніе, който, като ся подпечати отъ прѣдставителитѣ овзы денъ въ недѣля се подади на Великиятъ везиръ, който го при: благосклонно като казалъ, че царското правителство нѣма никакъ намѣреніе да нащърби въ нѣщо, както буквата, тѣй и разуматъ на императорскіятъ ферманъ, даденій на българскій народъ“. По ватакъъ, поради изтъкнатото, съборътъ щѣлъ да се занимае съ разискването дали бива да се подаде на Великия везиръ едно изложение, въ което подробно да се се изложи, доколко патриаршескитѣ попълзновения увреждатъ народнитѣ правдини.⁵¹ (Прот., ц. год., стр. 158). — Въ писмо отъ 20. IV. съобщава, че работата на събора захванала да спори. Чинтуловъ се надѣва още въ двѣ-три заседания разискванията на устава да се свършатъ, а слѣдъ това да подадатъ прошение за избирање на екзархъ, но не било извѣстно кога правителството ще даде своето разрѣшение. Съобщава сжщо, че имало специална комисія за нареждане на епархиятѣ. Между членоветѣ на тая комисія, обаче, владѣло голѣмо разногласіе, Едни искали, щото всѣка епархия да си остане